

Spis treści:

1. Psychologia kliniczna
2. Psychologia rozwojowa
3. Psychologia ogólna
4. Pedagogika społeczna
5. Podstawy dydaktyki
6. Diagnoza pedagogiczna
7. Edukacja włączająca
8. Emisja głosu
9. Pedagogika ogólna
10. Pierwsza pomoc
11. Psychologiczne aspekty pracy z uczniem w szkole podstawowej

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Psychologia kliniczna
Nazwa w języku angielskim:	Clinical psychology	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielska)
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Joanna Zienkiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Joanna Zienkiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Celem wykładów jest dostarczenie podstawowej wiedzy uwzględniającej najważniejsze współczesne osiągnięcia światowej i polskiej psychologii klinicznej, wybrane obszary jej praktycznych zastosowań, teoretyczne modele i koncepcje, relacje z psychopatologią oraz aktualne problemy i dylematy tej dziedziny psychologii.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W02	klasyczne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne;	B1.W1;B1.W2;B1.W4; B1.W5;B2.W3;C.W1;C.W2
S_W06	zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów szkoły podstawowej i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania;	B2.W3;B2.W4;B2.W5;B2.W6;C.W5;D1/E1/W4;D1/E1.W13
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U12	pracować z uczniami szkoły podstawowej ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z uczniami z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze	B2.U5; D1/E1.U7

	środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego;	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
Forma i typy zajęć:	Wykład	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Posiadanie wiedzy, umiejętności i kompetencji w zakresie psychologii ogólnej		
Treści modułu kształcenia:		
<ul style="list-style-type: none"> • Przedmiot, zadania i podstawowe pojęcia psychologii klinicznej. • Pojęcie normy i patologii i zdrowia. Pojęcie zaburzenia. • Czynniki wpływające na rozwój psychiczny i powstawanie zaburzeń. • Upośledzenie umysłowe. • Specyficzne zaburzenia w rozwoju umiejętności szkolnych. • Całościowe zaburzenia rozwoju. • Zaburzenia na tle lękowym. ADHD. • Depresja u dzieci i młodzieży. • Mutyzm wybiórczy. • Tiki. • Zaburzenia zachowania. Zaburzenia odżywiania. Zaburzenia osobowości. Zaburzenia nastroju i samobójstwa. • Uzależnienia. • Zaburzenia psychiczne w chorobach somatycznych. • Metody terapeutyczne. Interwencja kryzysowa. • Etyczny kontekst pracy z dziećmi z zaburzeniami 		
Literatura podstawowa:		
<ul style="list-style-type: none"> • Sęk H. (2016), Psychologia kliniczna, t 1-2, Warszawa: PWN • Allen J., Fonagy P., Bateman A. (2014), Mentalizowanie w praktyce klinicznej, Kraków: Wyd. UJ • Siegel D.J. (2009), Rozwój umysłu, Kraków: Wyd. UJ • Sęk H. (2001), Wprowadzenie do psychologii klinicznej, Warszawa: Wyd. Scholar • Cierpiałkowska L., Sęk H. (2016), Psychologia kliniczna, Warszawa: PWN 2016 • Bogdanowicz M. (1991), Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym, Warszawa: WSiP • Rola J., Zalewska M. (2002), Wybrane zagadnienia z psychologii klinicznej dziecka, Warszawa: Wyd. APS im. M. Grzegorzewskiej 		
Literatura dodatkowa:		
<ul style="list-style-type: none"> • Kołakowski A. (2018). Zaburzenia zachowania u dzieci. Teoria i praktyka. GWP • Kołakowski A., Wolańczyk T., Pisula A., Skotnicka M., Bryńska A. (2007). ADHD - zespół nadpobudliwości psychoruchowej. Przewodnik dla rodziców i wychowawców. GWP • Kmita G. (2007). Małe dziecko i jego rodzina. Z teorii i praktyki wczesnej interwencji psychologicznej. Wydawnictwo Emu 		

- Kubacka – Jasińska D.,(2010). Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych. WAIP
- Namysłowska I. red. (2007). Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa PZWL
- Pfiffner L. J. (2004). Wszystko o ADHD. Zys i S-KA Wydawnictwo
- Pużyński S., Wciórka J., (2010). Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10. Opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody: problemowa - z zastosowaniem prezentacji multimedialnych

Formy: zbiorowa

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą weryfikowane na podstawie odpowiedzi udzielonych na pytania sprawdzające podczas zaliczenia pisemnego oraz podczas dyskusji i analizy omawianych zjawisk.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną.

Kryteria oceniania:

0 – 50 % - niedostateczny,

51 - 60% - dostateczny,

61 - 70% - dostateczny plus,

71 – 80% - dobry,

81 – 90% - dobry plus,

91 – 100% bardzo dobry

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykłady	15 godzin
Studiowanie literatury	5 godzin
Przygotowanie do zaliczenia	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1

Studia niestacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	
Punkty ECTS za przedmiot	

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Psychologia rozwojowa
Nazwa w języku angielskim:	Developmental psychology	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielska)
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Joanna Zienkiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Joanna Zienkiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawami wiedzy z zakresu psychologii rozwojowej dziecka, ze zwróceniem uwagi na teorie rozwoju, prawidłowości oraz zaburzenia w tym rozwoju.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W02	klasyczne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne;	B1.W1;B1.W2;B1.W4; B1.W5;B2.W3;C.W1;C.W2
S_W03	rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów w szkole podstawowej;	B2.W2; B2.W4; D1/E1/W14
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U03	rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów szkoły podstawowej oraz projektować i prowadzić działania wspierające ich integralny rozwój, aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz w życiu społecznym;	B1.U5; B1.U6; B2.U6; B2.U7; C.U1; C.U5
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

Forma i typy zajęć:	ćwiczenia
Wymagania wstępne i dodatkowe:	
Posiadanie wiedzy, kompetencji i umiejętności w zakresie psychologii ogólnej	
Treści modułu kształcenia:	
<ul style="list-style-type: none"> • Przedmiot, zadania i działy współczesnej psychologii rozwojowej. • Podstawowe pojęcia psychologii rozwoju: filogeneza, ontogeneza, antropogeneza, rozwój, cechy rozwoju, postępowanie, regres, adaptacja, adaptacyjność, adiustacja. • Teorie rozwoju dziecka: modele poznawczo-rozwojowe, teorie uczenia się, etologia, rozwój a środowisko – podejście ekologiczne. • Koncepcje rozwoju: Lwa Wygotskiego, Jeana Piageta, Lawrence’a Kohlberga, Sigmunda Freuda, Daniela Levinsona, Erika Eriksona, Roberta Havighursta. • Prawidłowości rozwoju dziecka od okresu prenatalnego po wczesny okres szkolny. • Szanse i zagrożenia rozwoju małego dziecka: czynniki ryzyka zaburzeń, jakość relacji przywiązania, stresory psychospołeczne i środowiskowe, problemy zdrowotne i rozwojowe. • Zaburzenia w rozwoju – rodzaje, etiologia, objawy, radzenie sobie w sytuacjach trudnych 	
Literatura podstawowa:	
<ul style="list-style-type: none"> • Bee H. (2004), Psychologia rozwoju człowieka, Poznań: Wyd. Zysk i S-ka • Birch A., Malim T. (2012), Psychologia rozwojowa w zarysie. Od niemowlęctwa do dorosłości, Warszawa: Wyd. Wydawnictwo Naukowe PWN • Boyd D., Bee H. (2008), Psychologia rozwoju człowieka, Poznań: Wyd. Zysk i S-ka • Brzezińska A.I., Ziółkowska B., Appelt K. (2016), Psychologia rozwoju człowieka, Gdańsk: Wyd. GWP • Harwas-Napierała B., Trempała J. (2017), Psychologia rozwoju człowieka, t. 2, Charakterystyka okresów życia człowieka, Warszawa: Wyd. PWN • Harwas-Napierała B., Trempała J. (2017), Psychologia rozwoju człowieka, t. 3, Rozwój funkcji psychicznych, Warszawa: Wyd. PWN • Matczak A. (2003), Zarys psychologii rozwoju. Podręcznik dla nauczycieli, Warszawa: Wyd. Żak • Przetacznik-Gierowska M., Tyszkowa M. (2017), Psychologia rozwoju człowieka, t. 1, Zagadnienia ogólne, Warszawa: Wyd. PWN • Trempała J. (2012), Psychologia rozwoju człowieka, Warszawa: Wyd. PWN 	
Literatura dodatkowa:	
<ul style="list-style-type: none"> • Brazelton T.B., Sparrow J.D. (2013), Rozwój dziecka od 3 do 6 lat, Sopot: Wyd. GWP • Brzezińska A. (2007), Społeczna psychologia rozwoju, Warszawa: Wyd. Scholar7 • Brzezińska A. (red) (2005), Portrety psychologiczne człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa, Gdańsk: GWP • Schaffer H.R. (2008), Psychologia dziecka, Warszawa: Wyd. Wydawnictwo Naukowe PWN • Vasta R., Haith M.M., Miller S.A. (2004), Psychologia dziecka, Warszawa: Wyd. WSiP 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Metody: podająca – ćwiczenia z zastosowaniem prezentacji multimedialnych oraz innych materiałów wizualnych. Formy: zbiorowa	

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą weryfikowane na podstawie odpowiedzi udzielonych na pytania sprawdzające podczas zaliczenia pisemnego oraz podczas dyskusji i prezentacji w ramach ćwiczeń problemowych, symulacji oraz analizy omawianych zjawisk.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną.

Kryteria oceniania:

0 – 50 % - niedostateczny,

51 - 60% - dostateczny,

61 - 70% - dostateczny plus,

71 – 80% - dobry,

81 – 90% - dobry plus,

91 – 100% bardzo dobry

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Ćwiczenia	15 godzin
Przygotowanie do zaliczenia	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1

Studia niestacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	
Punkty ECTS za przedmiot	

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Psychologia ogólna
Nazwa w języku angielskim:	General psychology	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielska)
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Joanna Zienkiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Joanna Zienkiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Wyposażenia w wiedzę i umiejętności z zakresu psychologii ogólnej i podstaw psychologii niezbędne do wykorzystania w zawodzie nauczyciela
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W02	klasyczne teorie rozwoju człowieka	B1.W1;B1.W2;B1.W4;B1.W5;B2.W3;C.W1;C.W2
S_W12	podstawowe procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia;	B1.W3; B2.W4; C.W7; D1/E1.W4; D1/E1.W13
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U01	obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów w szkole podstawowej;	B1.U1; B1.U2;B1.U4; D1/E1.U7
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K02	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia szkoły podstawowej	B2.K1; D1/E1.K3

Forma i typy zajęć:	Wykłady
Wymagania wstępne i dodatkowe:	
Znajomość ogólnych zagadnień w zakresie nauk społecznych na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej	
Treści modułu kształcenia:	
<ul style="list-style-type: none"> • Podstawowe pojęcia psychologii, przedmiot i zadania • Koncepcje psychologiczne człowieka • Wrażliwo-spostrzeżeniowe poznawanie świata • Myślenie i rozumowanie • Pamięć • Uczenie się • Uwaga • Emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania • Procesy mowy • Inteligencja • Zdolności i uzdolnienia • Osobowość i temperament • Style poznawcze • Stres i sposoby radzenia sobie ze stresem 	
Literatura podstawowa:	
<ul style="list-style-type: none"> • Ciccarelli, S. K., White J. N. (2015). Psychologia. Poznań. Rebis (wybrane rozdziały) • Schaffer D. R., Kipp K. (2015). Psychologia rozwoju od dziecka do dorosłości. Harmonia (wybrane rozdziały) 	
Literatura dodatkowa:	
<ul style="list-style-type: none"> • Bowlby, J. (2007). Przywiązanie. Wydawnictwo naukowe PWN • Cieszyńska J., Korendo M. (2018). Karty diagnozy. 10 etapów rozwoju dziecka od 4. do 36. miesiąca życia. Wydawnictwo Edukacyjne • Garstka T. (2016). Psychopedagogiczne mity. Jak zachować naukowy sceptycyzm w edukacji i wychowaniu. Warszawa. Wolters Kluwer • Ilg F. L., Ames L.B., Baker S.M. (2007). Rozwój psychiczny dziecka od 0 do 10 lat. GWP • Kendall P.C. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. GWP • Terelak J.F. (2017). Stres życia: perspektywa psychologiczna. Wydawnictwo Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Wykład, prezentacje multimedialne, analiza przypadku	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
<p>Efekty z wiedzy będą weryfikowane na podstawie odpowiedzi udzielonych na pytania sprawdzające podczas egzaminu.</p> <p>Efekt z umiejętności i kompetencji będą sprawdzane podczas dyskusji.</p>	
Forma i warunki zaliczenia:	

Przedmiot kończy się egzaminem.

Za każdą odpowiedź student uzyskuje 1 punkt, które w sumarycznym zestawieniu stanowią wskaźnik procentowy maksymalnej liczby punktów:

Kryteria oceniania:

0 – 50 % - niedostateczny,

51 - 60% - dostateczny,

61 - 70% - dostateczny plus,

71 – 80% - dobry,

81 – 90% - dobry plus,

91 – 100% bardzo dobry

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	30 godzin
Przygotowanie do dyskusji	5 godzin
Studiowanie literatury	5 godzin
Przygotowanie się do egzaminu	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2

Studia niestacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	
Punkty ECTS za przedmiot	

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Pedagogika społeczna
Nazwa w języku angielskim:	Social pedagogy	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielska)
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	2	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Lucjan Rzeszutek
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Lucjan Rzeszutek
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z teorią dyscypliny pedagogicznej „pedagogika społeczna”, umiejscowieniem tej subdyscypliny pedagogicznej wśród innych dziedzin wiedzy o edukacji/wychowaniu, oraz zapoznanie z różnymi rodzajami środowisk wychowawczych
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W01	podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących;	B2.W1, B2.W3
S_W12	podstawowe procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia;	B1.W3; B2.W4; C.W7; D1/E1.W4; D1/E1.W13
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U14	skutecznie realizować działania wspomagające uczniów szkoły podstawowej w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych	B1.U7; B1.U8; B3.U5
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

S_K05	rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów szkoły podstawowej i tego środowiska;	D1/E1.K2
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia 15 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza na poziomie szkoły średniej o środowiskowych uwarunkowaniach życia człowieka		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Geneza i rozwój pedagogiki społecznej. Przedmiot i zadanie pedagogiki społecznej. Diagnoza w pedagogice społecznej. Metody stosowane w pedagogice społecznej 2. Środowisko wychowawcze i jego podstawowe komponenty. Typologie środowisk. Relacje jednostka-środowisko. Strategie badawcze pedagogiki społecznej. 3. Zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela: obowiązki nauczyciela jako wychowawcy klasy, metodykę pracy wychowawczej, program pracy wychowawczej, style kierowania klasą, ład i dyscyplinę, poszanowanie godności dziecka, ucznia lub wychowanka, różnicowanie, indywidualizację i personalizację pracy z uczniami, 4. Funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej, animowanie życia społeczno-kulturalnego klasy, wspieranie samorządności i autonomii uczniów, rozwijanie u dzieci, uczniów lub wychowanków kompetencji komunikacyjnych i umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji; pojęcia integracji i inkluzji; 5. Sytuacja dziecka z niepełnosprawnością fizyczną i intelektualną w szkole ogólnodostępnej, problemy dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i ich funkcjonowanie, problemy dzieci zaniedbanych i pozbawionych opieki oraz szkolną sytuację dzieci z doświadczeniem migracyjnym; problematykę dziecka w sytuacji kryzysowej lub traumatycznej; zagrożenia dzieci i młodzieży: zjawiska agresji i przemocy, w tym agresji elektronicznej, oraz uzależnień, w tym od środków psychoaktywnych i komputera, a także zagadnienia związane z grupami nieformalnymi, podkulturami młodzieżowymi i sektami; 6. Mass media i cyberprzestrzeń jako nowy typ środowiska wychowawczego 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. T. Pilch, I. Lepalczyk (red.), Pedagogika społeczna, Warszawa 2003 2. E. Marynowicz-Hetka (red.), Pedagogika społeczna. Podręcznik akademicki, t. 1, t. 2, Warszawa 2018 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. D. Lalak, T. Pilch (red.), Elementarne pojęcia pedagogiki społecznej i pracy socjalnej, Warszawa 1999 2. M. Dyrda, Wychowanie dla tworzenia kapitału społecznego, Siedlce 2013 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
wykład informacyjny, wykład problemowy z wykorzystaniem multimedialnych samodzielnego wykonania przez studenta pracy na wybrany temat		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
W 01, W12 – podczas pisemnego lub ustnego sprawdzianu wiedzy na zakończenie zajęć		

U 14 – podczas pracy samodzielnie przygotowanej przez studenta dotyczącej rozwiązywania wybranych problemów w środowiskach wychowawczych

K 05 – podczas pracy samodzielnie przygotowanej przez studenta dotyczącej rozwiązywania wybranych problemów w środowiskach wychowawczych

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną

Na ocenę końcową składa się:

sprawdzian pisemny (lub ustny) z wiedzy (50 % oceny końcowej)

51% wiedzy – ocena dostateczna

61% wiedzy – ocena dostateczna plus

71% wiedzy – ocena dobra

81% wiedzy – ocena dobra plus

91% wiedzy – ocena bardzo dobra

Samodzielnie przygotowana praca studenta na temat rozwiązywania wybranych problemów w określonych środowiskach wychowawczych (50% oceny końcowej)

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	15 godz.
Zapoznanie się z literaturą przedmiotu	5 godz.
Wykonanie pracy zaliczeniowej	5 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1

Studia niestacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	
Punkty ECTS za przedmiot	

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Podstawy dydaktyki
Nazwa w języku angielskim:		Basics of didactics
Język wykładowy:		Polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielska)
Jednostka realizująca:		Instytut Pedagogiki
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Studia pierwszego stopnia
Rok studiów:		II
Semestr:		4
Liczba punktów ECTS:		2
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Urszula Tyluś, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Urszula Tyluś, prof. uczelni
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest wyposażenie studentów w wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne będące podstawą dydaktyki przedmiotu.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W03	Student zna rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów w szkole podstawowej	B2.W2; B2.W4; D1/E1/W14
S_W04	Student zna normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (nauczanie w szkołach podstawowych i oddziałach integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym.	B2.W7;D1/E1.W1
S_W08	Student zna strukturę i funkcje systemu oświaty – cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji w szkole podstawowej.	B2.W1;B3.W1;B3.W2
S_W14	Student zna treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem w szkole podstawowej.	C.W3; C.W6; D1/E1.W2; D1/E1.W6
S_W15	Student zna metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających	C.W3; C.W4; C.W6; D1/E1.W3; D1/E1.W4;

	nauczanie przedmiotu lub prowadzenie zajęć, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów szkoły podstawowej.	D1/E1.W5; D1/E1.W7; D1/E1.W8;
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U02	Student potrafi adekwatnie dobrać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów szkoły podstawowej materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych;	B2.U1;B3.U5; B3.U6; C.U3; C.U4; C.U7; D1/E1.U1; D1/E1.U2; D1/E1.U3;
S_U04	Student umie projektować i realizować programy nauczania w szkole podstawowej z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów.	B2.U6; C.U2; C.U5; C.U6; D1/E1.U1; D1/E1.U7
S_U06	Student potrafi organizować sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące uczniów szkoły podstawowej do nauki i pracy nad sobą, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów wychowania i kształcenia.	D1/E1.U6; D1/E1.U8;
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K02	Student ma świadomość budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym z rodzicami lub opiekunami ucznia szkoły podstawowej oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej.	B2.K1; D1/E1.K3
Forma i typy zajęć:	Wykład, ćwiczenia	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawy pedagogiki		
Treści modułu kształcenia:		
<ul style="list-style-type: none"> • Dydaktyka jako subdyscyplina pedagogiki • Przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz dydaktyk szczegółowych • Edukacja do refleksyjnej praktyki • Proces nauczania-uczenia się • Projektowanie działań edukacyjnych • Autonomia i odpowiedzialność dydaktyczna nauczyciela • Zarządzanie wiedzą w społeczeństwie informacyjnym • Style i techniki pracy z uczniem • Rola diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej nauczyciela • Modele współczesnej szkoły • Zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego 		

- Style kierowania klasą, problem ład i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integracja klasy szkolnej, organizowanie środowiska sprzyjającego postępowi w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej
- Zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowa, modele lekcji i sztuka jej prowadzenia
- Projektowanie działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów, w szczególności do możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się
- Sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów

Literatura podstawowa:

- Kupisiewicz Cz. (1996), Podstawy dydaktyki ogólnej, Warszawa: BGW
- Kupisiewicz Cz. (2000), Dydaktyka ogólna, Warszawa: Graf Punkt
- Okoń W. (1996), Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej, Warszawa: Żak
- Półturzycki J. (1998), Dydaktyka dla nauczycieli, Toruń: A. Marszałek
- Żegnałek K. (2005), Dydaktyka ogólna. Wybrane zagadnienia, Warszawa: WSP TWP

Literatura dodatkowa:

- Arends R.I. (1998), Uczymy się nauczać, Warszawa: WSiP
- Hamer H. (1994), Klucz do efektywności nauczania, Warszawa: Veda
- Nałaskowski S. (1999), O zasadach nauczania, Toruń: A. Marszałek
- Niemierko B. (1997), Między oceną szkolną a dydaktyką. Bliżej dydaktyki, Warszawa: WSiP
- Okoń W. (1997), Dziesięć szkół alternatywnych, Warszawa: WSiP

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zbiorowy wykład audytoryjny z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych, ćwiczenia z wykorzystaniem pracy w grupach.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty weryfikowane będą za pomocą ustnego zaliczenia a także poprzez bezpośrednią obserwację studenta w czasie wykonywania działań dydaktycznych.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną. Ocena wystawiona na podstawie poziomu zrozumienia danego zagadnienia z zakresu dydaktyki, umiejętności analizy i syntezy poszczególnych informacji oraz rozwiązywania problemów dotyczących dydaktyki nauczania w szkole.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Zajęcia	45 godz.
Przygotowanie się do zaliczenia	2 godz.
Konsultacje	1 godz.
Studiowanie literatury	2 godz.

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2
Studia niestacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	
Punkty ECTS za przedmiot	

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Diagnoza pedagogiczna
Nazwa w języku angielskim:	Diagnosis educational	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielska)
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszy stopień
Rok studiów:	II	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Renata Matysiuk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Renata Matysiuk
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów z teorią z zakresu diagnostyki pedagogicznej i poradnictwa pedagogicznego; odpowiednimi metodami, technikami i narzędziami stosowanymi w diagnozie jednostek i ich środowisk wychowawczych. Nabycie wiedzy i kompetencji potrzebnych do realizacji zadań pomocowych, diagnozowania problemów dzieci, młodzieży i dorosłych, stymulowania ich rozwoju, tworzenia odpowiednich warunków do pokonywania problemów pojawiających się na poszczególnych etapach rozwoju lub będących konsekwencjami sytuacji kryzysowych. Przygotowanie studentów do praktycznego wykorzystywania zdobytej w trakcie zajęć wiedzy; rozwijanie umiejętności nawiązywania prawidłowego kontaktu diagnostycznego oraz radzenia sobie z oporem i trudnościami w kontakcie z dzieckiem i dorosłymi w sytuacjach problemowych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W06	zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów szkoły podstawowej i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania;	B2.W3;B2.W4;B2.W5;B2.W6;C.W5;D1/E1/W4;D1/E1.W13
S_W07	sposoby projektowania i prowadzenia działań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej w szkole podstawowej;	C.W5;D1/E1.W10;D1/E1.W12

S_U05	projektować i realizować programy wychowawczo-profilaktyczne w zakresie treści i działań wychowawczych i profilaktycznych skierowanych do uczniów szkoły podstawowej, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli;	B2.U1; B2.U2; B2.U4;
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U01	obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów w szkole podstawowej;	B1.U1; B1.U2;B1.U4; D1/E1.U7
S_U01	obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów w szkole podstawowej;	B1.U1; B1.U2;B1.U4; D1/E1.U7
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K03	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej szkoły podstawowej i poza nią;	B2.K2

Forma i typy zajęć:

wykłady (15 godz.), ćwiczenia (15 godz.)

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Podstawowa wiedza o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących; ogólna wiedza w zakresie rozpoznawania i opisu interesujących diagnostę stanów rzeczy w obszarze wychowania i opieki

Treści modułu kształcenia:

Treści programowe wykładów:

1. Podstawy diagnozy pedagogicznej: cele, zadania, typy diagnozy, kontakt diagnostyczny.
2. Metody, techniki, narzędzia diagnostyczne. Konstruowanie procesu diagnostycznego.
3. Diagnoza środowiska rodzinnego: główne problemy występujące na gruncie środowiska rodzinnego, strategie i narzędzia diagnozy rodziny.
4. Diagnoza środowiska szkolnego: diagnoza funkcjonowania dziecka w szkole i rolach szkolnych,
5. Teoretyczne podstawy diagnozy zaburzeń rozwojowych.

Treści programowe ćwiczeń:

1. Zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się.
2. Zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przewyciężania.
3. Zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice;
4. Doradztwo zawodowe: wspomaganie ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno- -zawodowej, metody i techniki określania potencjału ucznia oraz potrzebę przygotowania uczniów do uczenia się przez całe życie.

Literatura podstawowa:

1. Deptuła M, Diagnostyka pedagogiczna i profilaktyka w szkole i środowisku lokalnym, Bydgoszcz 2004.
2. Jarosz E, Wybrane obszary diagnozowania pedagogicznego, Warszawa 2006.
3. Kawula S., Istota i zakres diagnostyki pedagogicznej środowiska, (w:) Pedagogika społeczna. Dokonania- aktualności-perspektywy, Toruń 2002.
4. Lepalczyk I, (red) Elementy diagnostyki pedagogicznej, Warszawa 1987.
5. Nalaskowski S, Metody badań i diagnozowania w edukacji, Toruń 2000.
6. Ziemiński S, Problemy dobrej diagnozy, Warszawa 2005.

Literatura dodatkowa:

1. Gaś Z.B., Profilaktyka w szkole, Warszawa 1999
2. Górniewicz E, Trudności w czytaniu i pisaniu u dzieci. Olsztyn 2000
3. Kaja B, Zarys terapii dziecka. Metody psychologicznej i pedagogicznej pomocy wspomagającej rozwój dziecka. Bydgoszcz 2001.
4. Krasowicz-Kupis G, Psychologia dysleksji. Warszawa 2008.
5. Łopatkowa M, Jak pracować z dzieckiem i rodziną zagrożoną. Warszawa 1983.
6. Mickiewicz J, Jedynka z ortografii- rozpoznawanie dysleksji, dysortografii i dysgrafii starszym wieku szkolnym. Toruń 1998.
7. Nikitorowicz J, Sawicki K, Bajkowski T, (red.): Współczesne dylematy diagnostyczne i metodyczne w opiece i wychowaniu, Olecko 2003.
8. Palka S, Diagnozowanie w działalności dydaktyczno-wychowawczej nauczycieli., (w:) Edukacja jutra. XI Tatrzańskie seminarium naukowe. (red) F. Bereźnicki, K. Denek, Szczecin 2005.
9. Pilch T, Lepalczyk I, (red.): Pedagogika społeczna. Człowiek w zmieniającym się świecie. Warszawa 1995
10. Pytka L, Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne, Warszawa 2000.
11. Socha W, Wybrane problemy z diagnostyki i organizacji środowiska wychowawczego. Lublin 1984
12. Stierlin M, Rucker-Emden I, Wetzel N, Wirsching M, Pierwszy wywiad z rodziną. Gdańsk 1999.
13. Sujak-Lesz K, (red) Edukacja elementarna a diagnoza pedagogiczna, Warszawa 2002.
14. Testy psychologiczne i pedagogiczne w poradnictwie: poradnik metodyczny. Pomoce metodyczne. A. Frydrychowicz, E. Kozłowska, M. Sobolewska, E. Zwierzyńska. CMPP-P. Warszawa 2004.
15. Tomczak J, Kwestionariusz diagnozy i narzędzia badawcze w terapii pedagogicznej, Warszawa 2005.
16. Wigocka-Okoń B, Gotowość szkolna dzieci 6 letnich, Warszawa 2003.
17. Zwierzyńska E., Test Stosunków Szkolnych. CMPP-P MEN, Warszawa 2000.
18. Żywcok A., Żywcok W, Ewolucja form pomocy świadczonych w poradni psychologiczno-pedagogicznej w toku reformy systemu oświaty. Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze, Nr1, 5-10/2001.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład z prezentacją multimedialną.
 Ćwiczenia audytorijne: praca w grupach, analiza przypadku, dyskusja, projekt praktyczny:
 diagnoza indywidualnego przypadku

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekt w zakresie umiejętności będzie oceniany na podstawie przygotowania diagnozy indywidualnego przypadku (20pkt) i opracowania sesji poradnictwa pedagogicznego (15 pkt). Natomiast efekty odnoszące

się do wiedzy jak i nabytych kompetencji społecznych będą oceniane na podstawie aktywnej postawy na zajęciach (10pkt) oraz kolokwium (15pkt).

Forma i warunki zaliczenia:

Sumę uzyskanych punktów przez studenta w ramach ćwiczeń przelicza się na oceny następująco:
0-30 ndst. 31-40; dst.41-45 dst+; 46-50 db; 51-55 db+; 56-60 bdb.

Zaliczenie z oceną: testowe z pytaniami wielokrotnego wyboru i zadaniami otwartymi

Suma punktów i sposób przeliczenia j/w.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15
Udział w ćwiczeniach	15
Studiowanie literatury	5
Przygotowanie do ćwiczeń	5
Przygotowanie do egzaminu	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Studia niestacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15
Udział w ćwiczeniach	15
Studiowanie literatury	5
Przygotowanie do ćwiczeń	5
Przygotowanie do egzaminu	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Edukacja włączająca
Nazwa w języku angielskim:		Inclusive education
Język wykładowy:		polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielska)
Jednostka realizująca:		Instytut Pedagogiki
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszy stopień
Rok studiów:		II
Semestr:		3
Liczba punktów ECTS:		1
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z teorią edukacji włączającej oraz z problematyką specjalnych potrzeb edukacyjnych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W04	normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (nauczanie w szkołach podstawowych i oddziałach integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym);	B2.W7;D1/E1.W1
S_W05	podstawowe zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji ;	B2.W4;B2.W5;B2.W6
S_W10	prawa dziecka i osoby z niepełnosprawnością;	B2.W4;B2.W3
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U04	projektować i realizować programy nauczania w szkole podstawowej z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów;	B2.U6; C.U2; C.U5; C.U6; D1/E1.U1; D1/E1.U7
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

S_K04	podejmowania decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej w szkole podstawowej;	B1.K2
S_K05	rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów szkoły podstawowej i tego środowiska;	D1/E1.K2
Forma i typy zajęć:	wykłady (15 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Ogólna (potoczna) wiedza o wychowaniu oraz znajomość zagadnień omawianych we wcześniej zrealizowanych semestrach z psychologii, pedagogiki.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcie edukacji włączającej jako wielowymiarowego procesu wg UNESCO, pedagogów specjalnych, komponenty edukacji włączającej, cechy, zasady, kompetencje nauczyciela wynikające z modelu wspierania ucznia. Uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; 2. Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), 3. Dostosowywanie procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów); 4. Ocena skuteczności procesu włączania i wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Al-Khamisy D., Edukacja włączająca edukacją dialogu. W poszukiwaniu modelu edukacji dla ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnym,. Wyd. APS, Warszawa 2013 2. Głodkowska J. (2010). Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w szkole ogólnodostępnej. Warszawa: APS. 3. Szumski G.(2006), Integracyjne kształcenie niepełnosprawnych. Warszawa: PWN 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Maciarz A. (1999). Z teorii i badań społecznej integracji dzieci niepełnosprawnych, Kraków : Impuls 2. Szumski G. (2010). Wokół edukacji włączającej. Warszawa: APS. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Metody podające: wykład informacyjny, wspomagany technikami multimedialnymi, tezy poparte przykładami praktycznymi (studium doświadczeń praktycznych popartych badaniami naukowymi na podstawie literatury przedmiotu); wykład problemowy, dyskusja.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Zaliczenie z oceną w formie ustnej lub pisemnej		
Forma i warunki zaliczenia:		
Forma ustna lub pisemna		

Zaliczenie ustne (trzy pytania) - wypowiedź oceniana będzie pod kątem merytoryczności wypowiedzi i doboru argumentacji przy wyborze podejścia do zagadnienia/

- jedno pytanie poprawnie – ocena dst;
- dwa pytania poprawnie – ocena db;
- trzy pytania poprawnie- ocena bdb;
- ocena dst – podano informacje zgodne z wiedzą akademicką, ale własnym językiem bez powoływania się na autorów poglądów;
- dst plus – dobra: podanie definicji akademickiej lub poszerzenie informacji o podanie autora/autorów definicji; • dobry plus i bardzo dobry – podano definicje zgodne z wiedzą akademicką, podano autorów definicji, dokonano próby własnej interpretacji podanych definicji/faktów.

Zaliczenie pisemne w formie testu sprawdzającego (max. do uzyskania 36 pkt.) bardzo dobry (34-36 pkt.); dobry + (30-33 pkt.);dobry (26-29 pkt.); dst.+ (22-25 pkt.); dst. (19-21 pkt.);ndst. (poniżej 19 pkt.)

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15
Studiowanie literatury	5
Przygotowanie do zaliczenia	5
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25
Punkty ECTS za przedmiot	1

Studia niestacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	
Studiowanie literatury	
Przygotowanie do zaliczenia	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	
Punkty ECTS za przedmiot	

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Emisja głosu	
Nazwa w języku angielskim:	Voice emission	
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Filologia polska (nauczycielska)	
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	Przedmiot obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	Studia I st.	
Rok studiów:	2	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Michał Szulik, prof. uczelni	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Michał Szulik, prof. uczelni	
Założenia i cele przedmiotu:	Celem przedmiotu jest wyposażenie studentów w wiedzę dotyczącą prawidłowego posługiwania się narządem mowy.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W13	podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi;	C.W7
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U15	poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu;	C.U8; D1/E1.U4
S_U16	posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu;	C.U7
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia laboratoryjne	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Posiadanie wiedzy z zakresu muzyki na poziomie ogólnokształcącej szkoły średniej.		
Treści modułu kształcenia:		
Fizyczne aspekty komunikacji werbalnej i emisja głosu – budowa, działanie i ochrona narządu mowy. Elementy akustyki fonacyjnej. Ćwiczenia w zakresie prawidłowego posługiwania się głosem.		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Szulik M. R. Chór w kościele (rozdziały II i IV). Lublin 2012. 2. Mitrynowicz-Modrzejewska A. Fizjologia i patologia głosu. Kraków 1958. 3. Pawłowski Z. <i>Foniatryczna diagnostyka wykonawstwa emisji głosu śpiewaczego i mówionego</i>. Kraków 2005. 4. Polak I. Znaczenie emisji głosu w kształceniu nauczycieli. Wrocław 1990. 		

5. Szulik M. R. *Odczucia fizjologiczne związane z emisją głosu i ich rola w kształtowaniu świadomości śpiewaka i mówcy*. W: Wydawnictwo międzynarodowej konferencji *Jakość nauczania w szkole wyższej*. Siedlce 2007.
6. Śliwińska-Kowalska M. *Głos narzędziem pracy*. Poradnik dla nauczycieli. Łódź 1999.
7. Tarasiewicz B. *Mówię i śpiewam świadomie*. Kraków 2003.
8. Tomatis A. *Ucho i śpiew*. Lublin 1995.
9. Zielińska H., *Kształcenie głosu*, Lublin 1999.

Literatura dodatkowa:

1. Gałęska-Tritt Jadwiga, *Śpiewaj! to bardzo łatwe*, cykl artykułów w „Życiu Muzycznym”, art.I: ŻM 5-6(1994), art.II: ŻM 7-8(1994), art. III: ŻM 1-2(1995), art.IV: ŻM 3-4(1995), art.V: ŻM 5-6(1995).
2. Gałęska-Tritt Jadwiga. *Ciało człowieka – pierwszym i najdoskonalszym instrumentem muzycznym*. Wyd. Międz. Festiwalu Muzyki Chóralnej z.V. Barczewo 2006.
3. Gałęska-Tritt Jadwiga. *Dzieci lubią śpiewać a my razem z nimi (Mały poradnik metodyczny dla wychowawców i rodziców)*.Poznań 2007.
4. Gałęska-Tritt Jadwiga. *Śpiewacy duszy i ciała*. Twoja Muza. Nr 4 – 2007.
5. Seedorf T. red. *Gesang*. Stuttgart 2001.
6. Siedlik W. *Synchronizacja czynności emisyjnych podstawa kształtowania prawidłowej techniki wokalne choru*. W: *Muzyka w służbie liturgii*. Kraków 2005.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody: podająca, praktycznego działania, pokaz

Formy: zbiorowa, grupowa, indywidualna;

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Odpowiedź ustna, praca pisemna, prezentacja wokalna;

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną. Ocena wystawiona na podstawie wykazanych umiejętności praktycznych i wiedzy.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Ćwiczenia	15 godz.
Przygotowanie do ćwiczeń	5 godz.
Konsultacje	5 godz.
Razem	25 godz.
Liczba punktów ECTS	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Pedagogika ogólna
Nazwa w języku angielskim:	General Pedagogy	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielska)
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Alicja Antas-Jaszczuk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Alicja Antas-Jaszczuk dr Agnieszka Roguska
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z teorią dyscypliny pedagogicznej „pedagogika ogólna”, umiejscowieniem tej subdyscypliny pedagogicznej wśród innych dziedzin wiedzy o edukacji/wychowaniu, wskazaniu na jej genezę, przedmiot badań, system kategoryjny, charakter w kontekście współczesnych sporów nad podstawowym tj. teoretycznym („opisowym”) i stosowanym („praktycznym”) jej statusem. Studentom będzie przekazana wiedza odnosząca się do genezy badań i refleksji o wychowaniu i edukacji, jako podstawowych procesach wspierania rozwoju osoby wychowanka; strukturze tej dziedziny wiedzy, stanowiącej podstawę teoretyczno-metodologiczną dla innych szczegółowych dziedzin pedagogicznych; wybranych koncepcjach pedagogicznych i systemach wychowania.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W01	Podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących	B2.W1; B2.W3
S_W02	Klasyczne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne	B1.W1; B1.W2; B1.W4; B1.W5; B2.W3; C.W1; C.W2

S_W08	Struktura i funkcje systemu oświaty – cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji w szkole podstawowej	B2.W1; B3.W1; B3.W2
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U18	Student potrafi samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych i technologii	B3.U1; B3.U2; B3.U3; B3.U4;
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K02	Budowanie relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia szkoły podstawowej oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej.	B2.K1; D1/E1.K3
Forma i typy zajęć:	Wykład	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Ogólna (potoczna) wiedza o wychowaniu oraz znajomość zagadnień omawianych równolegle w toku wykładów i ćwiczeń z psychologii.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Wychowanie w kontekście rozwoju: ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania; istota i funkcje wychowania oraz proces wychowania, jego struktura, właściwości i dynamika.</p> <p>System oświaty: organizacja i funkcjonowanie systemu oświaty, podstawowe zagadnienia prawa oświatowego, krajowe i międzynarodowe regulacje dotyczące praw człowieka, dziecka, ucznia oraz osób z niepełnosprawnościami.</p> <p>Pomoc psychologiczno-pedagogiczna w szkole – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia w placówkach systemu oświaty, a także znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym.</p> <p>Znaczenie pozycji szkoły jako instytucji edukacyjnej, funkcje i cele edukacji szkolnej, modele współczesnej szkoły.</p> <p>Pojęcie ukrytego programu szkoły, alternatywne formy edukacji, zagadnienie prawa wewnątrzszkolnego, podstawa programowa w kontekście programu nauczania oraz działania wychowawczo-profilaktyczne, tematyka oceny jakości działalności szkoły lub placówki systemu oświaty.</p> <p>Rola nauczyciela i koncepcje pracy nauczyciela: etyka zawodowa nauczyciela, nauczycielska pragmatyka zawodowa – prawa i obowiązki nauczycieli, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy za bezpieczeństwo oraz ochronę zdrowia uczniów. Ocena jakości pracy nauczyciela, zasady projektowania ścieżki własnego rozwoju zawodowego, rola początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości, uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela oraz choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela.</p>		
Literatura podstawowa:		

Becker-Pestka D., Kowalik E., Aktualne problemy pedagogiczne, Konteksty i wyzwania, CeDeWu, Warszawa 2016.

Hejnicka-Bezwińska T., Pedagogika ogólna. Dyskursy o statusie naukowym i dydaktycznym, Bydgoszcz 2011.

Kron F. W., Pedagogika, kluczowe pojęcia, Sopot 2012.

Kwieciński Z., Śliwerski B., (red. nauk.), Pedagogika. Podręcznik akademicki, PWN, Warszawa 2019.

Nowak M., Podstawy pedagogiki otwartej, KUL, Lublin 2001.

Śliwerski B., (red.), Pedagogika, t. 2, Pedagogika wobec edukacji, polityki oświatowej i badań naukowych, GWP, Gdańsk 2006.

Śliwerski B., Pedagogika ogólna. Podstawowe prawidłowości, Impuls, Kraków 2012.

Witkowski L., Przełom dwoistości w pedagogice ogólnej. Historia, teoria, krytyka, Kraków 2013.

Zajac D., Etyka zawodowa nauczycieli, Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz 2011.

Literatura dodatkowa:

Demiński M., Pedagogiczne tworzenie istoty ludzkiej, Poznań 2013.

Pituła B., Stałe cechy osobowości nauczyciela determinantami jakości jego pracy zawodowej, Bydgoszcz 2010.

Dudzikowa M, Czerepaniak-Walczak M (red.), Wychowanie, t. 1- 5, Gdańsk 2007-2010.

Kron F. W., Pedagogika, kluczowe pojęcia, Sopot 2012.

Kunowski S., Podstawy współczesnej pedagogiki, Łódź 2001 i kolejne wyd.

Sroczyński W., Drogi rozwoju pedagogiki a edukacja, w: Edukacja w kreowaniu współczesnej rzeczywistości, Siedlce 2013.

Śliwerski B., (red.), Pedagogika, t.3, Subdyscypliny wiedzy pedagogicznej, GWP, Gdańsk 2006.

Witkowski L., Przełom dwoistości w pedagogice ogólnej. Historia, teoria, krytyka, Kraków 2013.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody podające: wykład informacyjny, wspomagany technikami multimedialnymi, tezy poparte przykładami praktycznymi (studium doświadczeń praktycznych popartych badaniami naukowymi na podstawie literatury przedmiotu); wykład problemowy.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty uczenia się będą weryfikowane w ramach egzaminu w formie ustnej lub pisemnej (test).

Forma i warunki zaliczenia:

Egzamin w formie ustnej

Student losuje trzy pytania. Wypowiedź oceniana jest pod kątem merytoryczności i doboru argumentacji przy wyborze podejścia do zagadnienia. Omówienie każdego z zagadnień oceniane jest przy zastosowaniu skali ocen: niedostateczna; dostateczna; dostateczna plus; dobra; dobra plus: bardzo dobra. Ocenę końcową z egzaminu stanowi średnia z trzech ocen uzyskanych za poszczególne odpowiedzi.

Egzamin w formie pisemnej (test)

W sumarycznym zestawieniu maksymalnej liczby punktów uzyskanych z testu, oceny wylicza się według następującego kryterium:

0-50% – niedostateczna (2,0)

51-60% – dostateczna (3,0)

61-70% – dostateczna plus (3,5)

71-80% – dobra (4,0)

81-90% – dobra plus (4,5)

91-100% – bardzo dobra (5,0)

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	30 godz.
Samodzielna praca studenta	20 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2

Studia niestacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	30 godz.
Samodzielna praca studenta	20 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Pierwsza pomoc
Nazwa w języku angielskim:	First aid	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Instytut	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Agnieszka Araucz-Boruc
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Agnieszka Araucz-Boruc
Założenia i cele przedmiotu:		przekazanie wiedzy oraz umiejętności w zakresie udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W11	Zna i rozumie zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie, a także zasady udzielania pierwszej pomocy w szkole podstawowej;	B3.W3
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U17	Potrafi udzielać pierwszej pomocy;	B3.U1
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K081	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	D1/E1.K6
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia (15 godz.)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość elementarnej terminologii z zakresu biomedycznych podstaw rozwoju		
Treści modułu kształcenia:		

Pierwsza pomoc przedmedyczna - ćwiczenia praktyczne z udziałem studentów w zakresie:

- Triage taktyczny,
- badanie poszkodowanego,
- sposoby udrożnienia dróg oddechowych,
- resuscytacja krążeniowo-oddechowa sposoby ułożenia poszkodowanego,
- ewakuacja i zabezpieczenie poszkodowanego,
- zaopatrywanie obrażeń,
- zdarzenia masowe,
- BHP i procedury dezynfekcyjne,
- pierwsza pomoc w sytuacjach problemowych.

Literatura podstawowa:

Szarpak Ł. (red.), Kwalifikowana pierwsza pomoc. Atlas procedur, Lublin 2016

Wytyczne Europejskiej Rady Resuscytacji, 2016

Literatura dodatkowa:

Zawadzki A., Medycyna ratunkowa i katastrof, Warszawa 2006-2007

Biniak-Pieróg M., Zamiar Z., Organizacja systemów ratownictwa, Wrocław 2013

Holecki T. (red.) Bezpieczeństwo zdrowotne obywateli w kontekście Europeizacji zjawisk społecznych, Poznań 2013

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

pogadanka, dyskusja, metody problemowe, pokaz z objaśnieniem, ćwiczenia praktyczne

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

efekty w zakresie wiedzy oraz umiejętności - weryfikacja podczas końcowego zaliczenia praktycznego;
efekt w zakresie kompetencji społecznych – weryfikacja w toku semestru na podstawie udziału w zajęciach i aktywności

Forma i warunki zaliczenia:

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem na ocenę. Przy ocenianiu brane są pod uwagę: aktywność na zajęciach oraz umiejętności w zakresie udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej we wskazanych sytuacjach problemowych.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach

15 godz.

Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń

5 godz.

Samodzielne przygotowanie się do zaliczenia

5 godz.

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

25 godz.

Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS
--------------------------	--------

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Psychologiczne aspekty pracy z uczniem w szkole podstawowej
Nazwa w języku angielskim:		Psychological aspects of work with pupils in elementary school
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Joanna Zienkiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Joanna Zienkiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Przedmiotem wykładów jest psychologia pod kątem specyfiki studentów Filologii polskiej dla przyszłych nauczycieli w szkole podstawowej. Student otrzyma wiedzę na temat najważniejszych teorii, chronologii rozwoju historycznego wychowania, zapozna się z asocjacjami i korelacjami z innymi dyscyplinami; ma rozumieć najistotniejsze problemy szkoły oraz możliwości rozwojowe ucznia.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W16	posiada wiedzę na temat rozwoju człowieka w aspekcie psychologicznym i społecznym, zwłaszcza w kontekście szkoły podstawowej.	K_W02, K_W09, K_W11
S_W17	Posiada wiedzę na temat środowiska oddziaływania wychowawczego oraz wpływu uwarunkowań społecznych i psychologicznych na jakość funkcjonowania ucznia w szkole.	K_W02, K_W05
S_W18	Posiada wiedzę na temat głównych środowisk wychowawczych oraz zagrożeń rozwoju dzieci i młodzieży w odniesieniu do klasy szkolnej i grupy rówieśniczej.	K_W09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U19	potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii do analizowania i interpretowania określonego rodzaju sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.	K_U02, K_U12, K_U14
S_U20	posiada umiejętności pozwalające na rozpoznawanie sytuacji dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz potrafi motywować ucznia do pracy.	K_U02, K_U03

S_U21	potrafi ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań wychowawczych i opiekuńczych związanych z procesem edukacji na tym etapie szkolnym.	K_U12
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K08	jest gotowy do podejmowania zadań zawodowych, które wynikają z roli nauczyciela i wychowawcy.	K_K01, K_K02, K_K04, K_K06, K_K07
S_K09	jest gotowy do działań na rzecz podnoszenia jakości pracy z uczniem w szkole podstawowej.	K_K02, K_K07
S_K08	jest gotowy do podejmowania zadań zawodowych, które wynikają z roli nauczyciela i wychowawcy.	K_K01, K_K02, K_K04, K_K06, K_K07
Forma i typy zajęć:	Wykłady: 15 godz., ćwiczenia: 15 godz.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Znajomość najważniejszych pojęć w obrębie pedagogiki ogólnej, jej dyscyplin, subdyscyplin. 2. Zapoznanie z podstawowymi teoriami pedagogicznymi; powiązania z naukami pokrewnymi (psychologia, dydaktyka), z terminologią naukową oraz literaturą przedmiotu. 		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Podstawowe pojęcia.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczeń jako osoba i jednostka na każdym etapie rozwoju; tu na etapie szkoły podstawowej. • Ku integralnej wizji rozwoju ucznia: • Potrzeby a zainteresowania. • Środowiska oddziaływania wychowawczego. • Wpływ uwarunkowań (psych., społ., środ.) na sukcesy i porażki ucznia w sferze psychologicznej. • Rola intelektu i uczuć w rozwoju osobowym ucznia w procesie wychowawczym: • wstęp do pracy nad sobą ucznia. • Dobra komunikacja jako podstawa. Asertywny model ekspresji potrzeb i egzekwowania obowiązków • Role nauczyciela dawniej a dziś: tradycja vs. współczesne realia. • Rozwój psychiczny w okresie adolescencji. • Analiza sfer rozwoju osobniczego w okresie dorastania: • Zagrożenia rozwoju dzieci i młodzieży. • Klasa szkolna jako grupa społeczna. • Grupy rówieśnicze. • Koleżeństwo i przyjaźń w wieku dorastania. • Konflikty interpersonalne oraz inne trudności i zagrożenia wieku dorastania. • Przymus i swoboda w wychowaniu. • Nowe media a metody nauczania i uczenia się. • Rola kultury w wychowaniu i kształtowaniu osobowości ucznia - wychowanie przez kulturę • Wychowanie do inkluzji społecznej, pokonywania stereotypów i barier 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. S.Mika, <i>Psychologia społeczna dla nauczycieli</i>, Warszawa 1998 2. B.Wojciszke, <i>Psychologia społeczna</i>, Warszawa 2011. 		

3. M.Przetacznik-Gierowska, M.Tyszkowa, *Psychologia rozwoju człowieka. Zagadnienia ogólne*, t.1, Warszawa 2004.
4. B.Harwas-Napierała, J.Trempała (red.), *Psychologia rozwoju człowieka. Charakterystyka okresów życia człowieka*, t.2, Warszawa 2005.
5. B.Harwas-Napierała, J.Trempała (red.), *Psychologia rozwoju człowieka. Charakterystyka okresów życia człowieka*, t.3, Warszawa 2004.
6. Brzezińska A., *Spółeczna psychologia rozwoju. Warszawa 2000.*

Literatura dodatkowa:

1. Gordon Th., *Wychowanie bez porażek* (Seria: W szkole. W praktyce) Warszawa 2007 - 2014
2. Mazlish E., Faber A., *Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały i jak słuchać...* Poznań 2013
3. Mazlish E., Faber A., *Jak mówić do nastolatków, żeby nas słuchały i jak słuchać...* Poznań 2016.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi: komputer, videoprojektor, prezentacja, fragmenty filmów dotyczących przedmiotu.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Pytania do studentów w trakcie toku wykładów. Otrzymanie informacji zwrotnej od słuchaczy wykładu. Rozmowy w czasie konsultacji.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: zaliczenie na ocenę ustnie (lub pisemne) z treści prezentowanych na wykładach lub zaliczeniowa praca pisemna.

Poprawa w sesji poprawkowej.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w zajęciach	30 godz.
Konsultacje	5 godz.
Praca własna studenta	15 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS